

5.fejezet

Nem kis szervezést igényelt, hogy Lotte a gipszelt lábával betornázza magát Otto bácsi mögé, a kocsis hátsó ülésére. Liza néni ült elől, Yvett és Rebeca taxival mentek. Alex és Enzo már ott várta a társaságot, látszott rajtuk, hogy majd ki bújnak a bőrükből. Izgatottak voltak, mint két gyerek.

Lotte kapott a fájós lába alá egy lábtartót meg egy párnát a háta mögé, hogy kényelmesen üljön. Olyan volt, mint egy anyakirálynő. Csak hiányzott hozzá a királyfi.

Egyre kényelmetlenebbül érezte magát. Igaz, kivételesen a bő nadrágszoknya meg a top jó választásnak bizonyult. Még nagyapja is megjegyezte, hogy örül, hogy a gipszelt lába ellenére ilyen csinos. Sokan ültek az asztal körül, legalább a felét nem ismerte az embereknek.

Nagyapja meghívott egy csomó vén szivart meg banyát is, akik persze mind ismerték Lottét, és ő kénytelen volt mindenkivel bájologni. Már vagy huszadszor bólogatott, hogy bizony, hogy megnőtt, meg hogy mennyire hasonlít az édesanyjára, és még ahhoz is mosolyognia kellett, amikor szóba hozták, hogy a nagyapja, hogy megfiatalodott!

Ja, megfiatalodott! Annyira, hogy úgy viselkedett, mint valami idióta tinédzser. Már vagy ötödször csókolta meg Rebecát, a kezét meg szinte el sem engedte. Tök baromság. Csak Sün nincs itt még mindig. Pedig tuti, hogy jön, mert ott a teríték az asztalon. Valamilyen oknál fogva ugyan nem mellette, hanem Yvett és Rebeca között, de ez legyen a legnagyobb gond. Csak jöjjön már!

Végre megérkezett mindenki, még Otto bácsi is helyet foglalt az asztalnál, Liza néni mellett, kissé megilletődve. Enzo egész este szóval tartotta a társaságot. Csak úgy sziporkázott. Mindenki nagyon jól érezte magát, persze Lottét kivéve, de úgy tűnt, hogy ez senkit nem érdekelt.

Végre mindenki választott az étlapról, és megrendelték a vacsorát. Lotte nem bírta tovább a kíváncsiságával.

– Nagyapi, Sünt nem várjuk meg a vacsival?

– Nem. Szólt, hogy csak később jön, valami dolga van.

Yvett és Rebeca épp csak összevillantották a szemüket, de nem akarták, hogy lebukjanak. Gondolták, ráér összedőlni a világ a vacsora után.

Sün mindeközben már egy fél órája a bárban ült. Látta, hogy a pincér még nem szolgálta fel a desszertet, volt még ideje egy kis erőt gyűjteni. Magában számtalanszor elpróbálta, hogy mit mond, hogy viselkedik, de nem volt biztos abban, hogy ha Lotte beindul, vissza tudja-e fogni magát. Már nem szexuális értelemben, hanem verbálisan. Egyre jobban belebonyolódott Anettel a kapcsolatba. Már alig várta az első közös hétvégéjüket. A lány ugyan ezerrel készült az elő-érettségire meg a nyelvvizsgára, ami Lottét teljesen hidegen hagyta, de erre a hétvégére úgy döntött, hogy félre teszi a könyveit, és bezárkóznak Sünnel kettésben a lakásába, és nem törődnek a külvilággal.

Eljött az idő. Kihúzta magát, és elindult a különterem felé. Ha nem Enzoról lenne szó, már rég hazarohant volna.

Enzo eközben egyre sűrűbben tekintgetett a bejárat felé, húzta a zsebét a kis díszdoboz, szívesen megszabadult volna a tartalmától. Szerette volna már látni mindenkinek az arcát a nagy bejelentés után. Majdnem felnevetett, amikor eszébe jutott, hogy tulajdonképpen Lottén, meg a régi barátain kívül mindenki tudja, mi fog történni. Akkor meg minek ez a nagy titkolózás?

Végre belépett az ajtón Sün. Öltönyt viselt, mint a többiek, sőt, nyakkendő is kötött, pedig az igazán nem az ő stílusa volt. Yvett nem is bírta ki, hogy ne jegyezze meg:

– Az a szerencséd, hogy szép a nyakkendő, különben nem engednék ideülni!

– Vigasztalhatatlan lennék! – mosolygott Sün, miközben üdvözölte a társaságot, és befészkelte magát a Yvett és Rebeca közé anélkül, hogy volt szerelmére egyetlen pillantást is vetett volna. Lotte nem tudta, mit csináljon. Ha most akar beszélni Sünnel, akkor valaki biztosan kioktatja, hogy ez az este nem róla szól. Ha nem szól semmit, lehet, hogy Sün azt hiszi, már megbékélt a helyzettel. Örült módon forogtak a kerek a fejében, de semmire nem jutott.

Ekkor felállt a nagyapja, és mindenki elhallgatott.

– Sün, örülök, hogy végre megjöttél, mert már igen türelmetlen voltam. Az az igazság, hogy reggel öt óra óta erre a pillanatra várok, és ti, akik a legjobban ismertek, tudjátok, hogy a türelem nem tartozik a legfőbb erényeim közé. Gyakorlatilag már szinte mindenki tudja, vagy azóta kitalálta, hogy életem egyik legmeghatározóbb döntését hoztam ma meg. Drága barátaim, reggel megkértem Rebeca kezét, és ő igent mondott nekem. Én pedig szeretném előttem, mint a családom és a barátaim előtt újra megkérdezni ezt a gyönyörű nőt, hogy megerősíti-e, hogy a feleségem lesz?

Rebeca tőle szokatlanul halkán, de határozottan válaszolt.

– Soha, semmiben nem voltam még ennyire biztos, Enzo. Évek óta arról álmodoztam, hogy egyszer mégis megtörténik a csoda, és megkéred a kezem. Megkérdezheted még számtalanszor, akkor is az lesz a válaszom, hogy igen. Most már nem menekülsz előlem – nevetett fel Rebeca, és Lottét kivéve mindenki, az asztal körül.

Enzo végre Rebeca ujjára húzhatta a gyémántokkal kirakott különleges gyűrűt, amit egy bank széfjében őrzött évek óta. Párizsban talált rá erre a különleges darabra egy árverésen, és azonnal megvette. Azt ugyan nem tudta, kinek fogja adni, de akárhányszor az eszébe jutott, mindig Rebeca ujjára képzelte a gyűrűt. Végre oda került, ahová való.

Ahogy megcsókolták egymást, mindenki örült tapsolásban megéljenzésben tört ki. Csak Lotte nézett maga elé döbbenet.

Na, ne!

A nagypja megnősül?

Ez nem lehet igaz!

Normális esetben most Sünnek kellett volna megkérni az ő kezét! De ő a gratuláció után már el is búcsúzott a társaságtól, és amilyen gyorsan jött, olyan gyorsan el is ment. Lottéval egy szót sem váltott a köszönésen kívül. Az sem neki szólt, hanem úgy általában, mindenkinek.

Késő éjjelig ünnepeltek. Egymás szavába vágva tervezték az esküvőt, és Lottén kívül mindenki arra biztatta Enzot és Rebecát, hogy ha már így egymásra találtak, ne várjanak egy fölösleges percet sem, házasodjanak össze, amilyen gyorsan csak tudnak.

Alex azonnal felajánlotta, hogy ő jártas a procedúrában, szívesen segít az ügyintézésben. Yvett meg Rebeca pedig megegyeztek, hogy ugyanarra az esküvőszervezőre bízzák a munkát, aki Yvették nagy napját is kézben tartotta.

Enzo hét országra szóló lagzit akart, Rebeca viszont szűk körűt, de ezen is jót nevettek a végén, mondván, ennél nagyobb gondjuk soha ne legyen.

Majdnem hajnalodott, amikor hazaértek. Még felbontottak egy üveg pezsgőt a konyhában, de Lotte a fájós lábára hivatkozva elment lefeküdni.

Egyébként is igen csendes volt mindvégig, ami fel is tűnt mindenkinek.

– Gyerekek, szerintetek Lotténál ez a vihar előtti csend volt, vagy tényleg lehiggadt? – kérdezte Enzo a többieket.

– Félek, hogy inkább a vihar előtti a csend – mondta Alex. – Én láttam az arcát, hogy hányszor változott az alatt a rövid idő alatt, amíg Sün ott volt. Sőt, láttam akkor is, amikor Sün lelépett, anélkül, hogy Lottéval egyetlen szót váltott volna.

– Sajnos, igaza van az én okos uramnak – tette hozzá mosolyogva Yvett. – Annyi változott csak, hogy felmérte: akkor, és ott, nem

csinálhat botrányt. Szerintem most ezerral azon jár az agya, hogy te mennyire gondoltad komolyan ezt a nőülést, és hogy Sün mennyire gondolta komolyan azt, hogy tényleg dobja őt. Attól félek, még egy nagy kitörés várat magára.

– Azt remélem, hogy még az esküvő előtt túl leszünk ezen, és nem arra a napra fog időzíteni – jegyezte meg Enzo halkán.

– Drágám, ha nem fogja tudni, hogy melyik nap lesz az esküvő, akkor nem tud rá időzíteni sem – bújt oda Enzohoz, immár hivatalosan, menyasszonyi minőségében Rebeca.

– Ne ármánykodj, nem úszod meg, hogy hét országra szóló lagzit csapjunk! Mindenkinek el akarok dicsekedni a gyönyörű feleségemmel. Ezt az örömet ne vedd el tőlem! És ebben még Lotte sem fog meggátolni.

6.fejezet

Lotte mérhetetlen önsajnálataiban még arról is megfedkezett, hogy hamarosan itt a tizenhetedik születésnapja. Nem így a nagypapa. Egyik este, most már négyesben üldögélve a konyhaasztalnál, Enzo megkérdezte Yvettet, mikorra várják a babát.

– Talán még két hét, ha nem siet – simogatta meg a pocakját.

– Az nagyon jó. Ugyanis az idén úgy döntöttem, hogy Lotte csak igen szűk körben ünnepelheti meg a születésnapját. Attól tartok, nem is lenne kit meghívnia. Anettel összeveszett, Sün már hivatalosan is szakított vele, bár ezt még mindig nem hajlandó tudomásul venni, és abból kiindulva, hogy mennyien látogatták meg az elmúlt hetekben, az az érzésem, jelenleg nem sok barátja van az osztályban sem.

– A gipszet mikor veszik le a lábáról? – kérdezte Alex.

– Jövő héten, de utána még gyógytornára kell járnia egy darabig. Ezt azért nem bánom, mert nyugodtabban megyek el így hétvégén vitorlázni, hogy el tudja magát látni. Mindenesetre én már nagyon várom, hogy megérkezzen ez a kis jövevény! Legalább Rebeca gyakorolhat egy kicsit.

– Máris van valami hír, amiről nem tudunk? – kapta fel a fejét Yvett.

– Nem, addig nincs, amíg a szerződésemet nem látom, hogy meg tudom-e szüntetni, mert még egy évem hátra van. De ha a jogászok megvívják egymással a csatát, és korrektül tudok kikerülni belőle, akkor semmi nem állhat az utunkba! – nevetett Rebeca boldogan.

Lotte lábáról lekerült a gipsz. Nem volt egy szép látvány, de végre úgy érezhette, hogy ismét két lábbal áll a földön. Az, hogy gyógytornára kell járnia, nem töltötte el túl nagy lelkesedéssel. Minden nap megy majd érte a taxi, elviszi, a sofőr az ajtóig kíséri, megvárja, amíg vége a kezelésnek, és hazaviszi. A sofőr mindig más

lesz, Lotténak nem lesz se ideje, se lehetősége arra, hogy kis különutakat szervezzon magának, mert a sofőrök igen kemény eligazítást kaptak, és ígéretet nagyon komoly borraivalóra. Mindezt a nagyapja közölte vele, négy szemközt.

Senki nem számolt viszont a gyógytornással.

Kevin fiatal volt, magas, meggyerő, és igen jó szakember. Volt azonban egy hatalmas hibája. Szerette a pénzt. Nagyon szerette. Amikor megtudta, hogy a milliomos unokát kell tornáztatnia, igen megörült. Nem csak azért, mert tudta, hogy ez komoly plusz pénzzel jár. Lotte híre megelőzte itt is a lányt, és Kevinnek egyáltalán nem volt ellenére, hogy megpuhítsa a kis csitrit.

Tudta magáról, hogy vonzó. Mindig odafigyelt arra, hogy ápolt legyen. Divatosan, de nem feltűnően öltözködött, és maximális udvariassággal kezelte, főleg a női klienseket. Bomlottak is utána a nők. Több páciens is direkt őt kérte, és sokan még akkor is visszajártak hozzá tornázni, vagy masszázásra, amikor már semmi szükségük nem volt rá. De azt is tudta, hogy az úgynevezett keresztény országokban nem örvend nagy elismerésnek az ő hite, ami természetesnek tartja a többnejűséget.

Azt már kevesen tudták, hogy Kevinnek esze ágában sincs visszatérni az országába, a családjához, ahol csak a szegénység vár rá. Túl rég óta élt már itt, megszokta az európai viszonyokat. Azt, hogy a fürdőszobában mindig volt meleg víz, hogy a WC bent van a lakásban, hogy a tévé, a mosógép, a hűtőszekrény állandóan működött, mert volt áram, és az egész lakásban egyedül lehetett, nem kellett alkalmazkodnia a népes családjához.

Persze, nem feltétlenül szeretett volna mindehhez a kényelemhez megnősülni, de az nem ártott, ha szert tudott tenni egy kis extra bevételre. Soha nem okozott neki gondot elfogadni, vagy elvenni a maga ajándékait. Egyébként egy házasság biztosíthatta volna a letelepedését is, mert a munkavállalói vízumja hamarosan lejár, és egyre kisebb volt az esélye, hogy harmadszor is meghosszabbítsák. Hol van az előírva, hogy egy házasságnak meddig kell tartani? –

gondolta tovább a lehetőségeit? Már azon túl, hogy ő megkapta a hivatalos okmányait, és biztonságban érezheti magát az országban.

Lotte az első nap rögtön levette, hogy Kevin bukik rá. Dolgoztak benne a hormonok meg a sértett büszkeség, így elég nyíltan flörtölt ő is. Kíváncsi volt, meddig megy el a férfi. Abban reménykedett, hogy hétvégére összejön valami. Nagyapja úgyis elmegy Rebecával az első vitorlás versenyre, Alex meg Yvett pedig általában ki sem dugták az orrukat a szobából, amikor otthon voltak. Kevin biztosan meg tudná dumálni, hogy hétvégén házhoz jön tornáztatni, és ő végre kettesben lehetne a férfival.

Bár a Sünnel való összehasonlításból egyértelműen nem Kevin került ki győztesen, de nem volt mit tenni. Alex megnősült, Sün állítólag jár valakivel, bár ezt még mindig nem hitte el. Kizárt, hogy máris talált volna valakit, aki legalább olyan jó csaj lenne, mint ő. Ez csak duma, de sajna a lényegen nem változtat, továbbra sem állt vele szóba. Még Davidet is felhívta a múltkor, de a fiú közölte vele, hogy jobb lenne, ha kitörölné a számát a telefonjából.

Egyelőre nem járt sikerrel. Eltekintve attól, hogy Kevin minden alkalommal nagyokat sóhajtott, amikor hozzá ért, és mindig elmondta, hogy Lotte el sem tudja képzelni, micsoda erő kell ahhoz, hogy visszafogja magát. De más nem történt. Lotténak nem volt túl sok tapasztalata, és meg sem fordult a fejében, hogy Kevint nem az ő ártatlan nőiessége, hanem nagyapja pénztárcája bővölte el.

Már az első kezelés után kézcsókkal és fátyolos pillantással köszönt el tőle a férfi, második alkalommal pedig frissen facsart narancslé és egy kis extra masszázs várta a lányt. És a masszázsnál eldőlt minden. Kevin mindent tudott az emberi testről, és elbűvölő, simulékony modorának köszönhetően szinte azonnal mindent megtudott Lottéről is. Természetesen rögtön a lány oldalára állt. Megerősítette, hogy milyen nőies, milyen szép, hogy nincs férfi, aki ellenállna egy ilyen testnek, és bizony, neki is milyen nehéz visszafogni magát, pedig ő nap, mint nap emberi testekkel dolgozik. De nem ilyen csodással, mint a lányé.

Lotte pedig bedőlt neki. Minden alkalommal felkínálkozott Kevinnek, de ő hatalmas sóhajtozások közepette ellenállt. Azt akarta, hogy dolgozzon meg érte a lány. Akkor sokkal könnyebb dolga lesz, bármi legyen is a végeredmény.

7.fejezet

Végre Kevin érkezettnek látta az időt. Szólt Lotténak, hogy legközelebb hozzon magával egy régebbi fürdőruhát, mert nagyon görcsös, és kiírt neki egy teljes test-masszást. A kezelőből nyíló masszázsszoba sok kellemes titkot rejtett. Itt volt az ideje, hogy egy újabbal bővüljön ez a láthatatlan lista.

Lotte otthon egész este a fürdőruháit próbálgatta, hogy melyikben lesz a legmutatósabb. Mert masszázs ide, vagy oda, Kevin előtt nem mutatkozhat akármiben. Épp egy apró mintás kétrészesben pompázott a tükör előtt, amikor nagyapja szinte kopogás nélkül be-
rontott.

– Yvettnél megindult a szülés, rohanunk a kórházba. Vacsora a konyhában, Liza néni itthon marad veled, majd telefonálunk.

Ezzel Enzo már rohant is tovább, és Lotte csak az ajtócsapódásokat hallotta. Annyira nem érdekelte az egész, hogy még örült is, hogy egyedül maradhatott, és hogy nagyapja nem tett fel kérdéseket a fürdőruha és a másnapi gyógytorna esetleges összefüggéseiről.

Nagyapja egész éjjel nem jött haza, Liza néninek telefonált, Lotténak pedig egy sms-t küldött hajnal felé, hogy Yvettnék csodaszép kislánya született, Kitty a neve. Lotte elolvasta, de abban a pillanatban vissza is aludt.

Reggel jött a taxi, és amikor ő elment, még csak Liza néni volt ébren a konyhában. Lotte nem kért reggelit, nem akarta, hogy a Kevin szerint tökéletes alakján akár egy szemernyit is meglátszódjon egy fél kifli vagy egy pohár tea. A kávéról már akkor lemondott, amikor a férfi megemlítette neki, hogy az hosszú távon tönkre teszi a hamvas bőrét. Azóta csak teát vagy gyümölcslevet ivott. Nem evett édességet sem, pedig esténként majd megőrült egy kis nassért. De megérte mindezt vállalni, mert láthatóan Kevin mindent meg tett azért, hogy a kedvébe járjon.

A taxiban még egyszer ellenőrizte a fürdőruháját. Szerencsére akkora volt az egész, hogy a kiegészítőjében bőven elfért. Egy kis

rúzszt azért tett a szájára, meg parfümöt is a füle mögé, sose lehet tudni, mikor akarja Kevin elmélyíteni a kapcsolatukat.

Amikor megérkezett, Kevin közölte a taxisofőrrel, hogy ma egy órával tovább tart a kezelés, mert Lotte egy teljes masszázst is kap. A sofőr bólintott, elővette az újságját, és leült olvasni az ajtóval szemben. Kevin udvariasan előre engedte Lottét, majd, amikor becsukta az ajtót, szólt, hogy ma a masszázzsal kezdenek, öltözzön át. Amikor Lotte előjött a függöny mögül az aprócska fürdőruhájában, Kevinnek igencsak uralkodnia kellett magán, hogy ne essen neki.

Kinyitott egy másik ajtót, ami egy kis belső szobába nyílt, és odavezette egy, a földön lévő, hatalmas matrachoz Lottét.

– Hoztam egy kis relaxációs zenét, úgy könnyebben el fogsz lazulni. Feküdj hasra, és engedd el magad. Olajos masszázst fogsz kapni. Ahogy mondtam, egész testre, mert nagyon feszült vagy. Nem szeretném, hogy torna közben sérülj meg, de ha nem tudlak ellazítani, még ez is előfordulhat. Akkor aztán visszakerül a csodás lábadra a gipsz. Az pedig nem lenne jó.

Miközben mindezt halkán elduruzsolta, már kente is a lányra az illatos olajat. Finoman, érzékeny mozdult a keze Lotte lábán, derekán, a csigolyái mentén, és a lány hamarosan nem csak ellazult, de élvezni kezdte a masszázst. Annyira, hogy ő maga kapcsolta ki a fürdőruha pántját a hátán, hogy még az se akadályozza Kevin kezét. A férfi persze azonnal levette a változást, és bő negyedóra múlva szólt Lotténak, hogy forduljon meg.

Lotte annyira el volt varázsolva, hogy fel sem tűnt neki, hogy a fürdőruhája felső része valahová oldalra csúszott. Kevin ügyesen odébb toltta, hogy ne is tűnjön fel később sem, és ismét elkezdte a lábát masszírozni, majd egyre feljebb haladt. A belső combjánál elidőzött egy kicsit, és érezte, hogy Lotte testén végig futott a remegés.

Tudta, hogy ez a legtöbb nőnél mit jelent. Hamarosan mindegy lesz, hogy hol ér hozzájuk, mindegy lesz, hogy mit csinál velük, csak a kielégülésre vágnak. A kényes részek fölött csak átsuhant a

keze, Lotte hasát kezdte finoman masszírozni, majd egyre közelebb és közelebb került a keze Lotte melleihez. A lány már zilált, kapkodta a levegőt, de nem szólt semmit. Nem tiltakozott, nem akarta, hogy hagyják abba.

Kevin tudta, hogy még rengeteg idejük van, és azt is tudta, hogy amikor a milliomos unokát kezeli, senki nem venné magának a bátorságot, hogy megzavarja. Végre megkönyörült Lottén. Addig simogatta a mellbimbóját, amíg el nem kezdett remegni a lány minden porcikája. Akkor egyik kezével a lány melleit simogatta tovább, a másikkal pedig a csiklójához nyúlt, és olyan orgazmust váltott ki belőle, amin ő maga is meglepődött. Lotténak ívbe hajlott a teste az izgalomtól, megfeszült minden izma, és a lábát úgy szorította össze, hogy Kevin azt hitte, eltöri az ott munkálkodó ujjait.

Azt viszont azonnal levette, hogy Lotte még szűz. Tudta, hogy már nem sokáig. Egy hatalmas törölközőt terített Lotte izzadt testére, hogy meg ne fázzon, majd finom mozdulatokkal kezdte felitatni az olajat és az izzadságcseppeket. Alig néhány mozdulat után érezte, hogy Lotte teste ismét készen áll, egy még újabb, még izgalmasabb találkozásra.

– Lotte, kérlek, bocsáss meg, de elfelejtettem szólni, hogy az olajos masszázs könnyen kiválthat izgalmi állapotot. Az illóolajok bőrre gyakorolt hatása, valamint az illatanyagok együttesen minden egészséges nőből ezt váltják ki. Nincs ebben semmi különös, azért is van ez a külön masszázs szoba, hogy senki ne érezze magát kellemetlenül. Szeretném folytatni a masszázst, ha megengeded. Folytathatom?

– Hát persze, hogy folytathatod – mondta Lotte, de a szemét nem nyitotta ki, mert kicsit hülyén érezte magát. Lehet, hogy ez természetes, de eddig még csak Sün ajándékozta meg orgazmussal.

Kevin tudta, hogy nyert ügye van a lánynál. Már csak az a kérdés, hogy a nagyapja mennyire lesz adakozó, és miért ad többet: ha a lánnyal marad, vagy ha lelép tőle?!

Folytatta a masszázst, és hogy jobban Lottéhoz férjen, széttárta a még mindig összekulcsolva tartott lábait, és közéjük térdelt. A belső comboknál most nem állt meg, de azt sem engedte, hogy Lotte elélvezzen. Újra és újra felizgatta, de az utolsó pillanatban máshol folytatta a masszázst, az örületbe kergetve ezzel a lányt. Lotte már azt sem tudta, hol van, és mi történik vele. Csak egy ködfüggönyön keresztül látta, hogy Kevin ott térdel a combjai között, és csak masszírozza, simogatja. Ösztönösen cselekedett, amikor a lábaival átkulcsolta a férfi derekát, és magához húzta. Megcsókolta, és önkéntelenül mozgatni kezdte a csípőjét.

Kevin nem sokat teketóriázott, lehúzta a nadrágja cipzárját, és pillanatok alatt szabaddá tette magát. Érezte, hogy Lotte ismét nagyon közel van ahhoz, hogy elélvezzen, hát gyorsan óvszert húzott. A lány már csak akkor eszmélt rá, hogy mi történik vele, amikor valami keményet érzett magában, egy határozott lökést és egy igen éles fájdalmat. Kevin még érzékelte, hogy Lotte próbál elhúzódni tőle, de nem állt meg. Ekkor már olyan izgalmi állapotban volt, hogy csak arra ügyelt, hogy Lottét erősen tartsa, és a ruhája nem legyen foltos a lány testét borító olajtól. Egyre nagyobb hévvel mozgott benne. Hallotta, hogy Lotte nyöszörög, meg mond valamit, próbálja eltolni magától, de a férfi kizárólag arra koncentrált, hogy végre ő maga elélvezzen.

Hát, Lotte nem így képzelte az első alkalmat.

Kevin szinte azonnal leszállt róla, megtörölközött, az óvszerre csomót kötött és gondosan visszahelyezte a csomagolásába, majd a zsebébe tette. Megigazította a nadrágját, és szólt Lotténak, hogy lejárt a masszázs, vissza kell menniük a rendelőbe, hogy befejezzék a gyógytornát. Rádobta a törölközőt, majd kiment a masszázs szobából, át a rendelőbe. Megnézte a telefont, üzenete nem volt, és a házi vonalon sem kereste senki, mert az üzenetrögzítő nem kapcsolt be. És Lotte még mindig bent pizsmogott.

Hogy utálja, amikor még lelkizni is kell! De hát annyi pénzért...

Lotte csak feküdt a rádobbott törölköző alatt.

A teste még mindig remegett, és úgy érezte, minden porcikája fáj. Nem mert megnézni, hogy ami szivárog belőle, az mi. Igaz, hogy ő is akarta, meg minden alkalommal biztatta Kevint, de azért annyit elvárt volna, hogy ne egy masszázs-matracon vegye el a szüzességét. És utána? Még meg sem csókolta.

Fontosabb volt neki, hogy elrakja az óvszert, mint az, hogy őt egy kicsit dédelgesse, simogassa!? Anett ugyan mondta, hogy az első alkalom nem lesz kellemes, de Kevin olyan volt, mint egy dúvad! Ő hiába próbált neki szólni, hogy nagyon fáj, meg hogy ne olyan durván csinálja, nem is figyelt rá!

Lehet, hogy most hülyeséget csinált?

Kevin benyitott az ajtón, és Lottét még mindig ott találta a matracon. Mellé ült.

– Gyönyörűségem, mi van veled? Olyan csodálatos voltál! Olyan érzéki és buja vagy, hogy nem tudtam neked ellenállni! Nagyon haragszol rám?

– Nem haragszom, tudom, hogy én is akartam, de azért azt hittem, jobban odafigyelsz majd rám. Nekem ez volt az első alkalom – suttogetta Lotte, és a torkát még mindig sírás szorongatta.

– Ezt komolyan mondd? Neked ez volt az első? De hát olyan tapasztaltan mozogtál, hogy ez meg sem fordult a fejemben! Ó, drágaságom! Ez hatalmas megtiszteltetés nekem! – játszotta kiválóan a szerepét Kevin. Ő aztán tudta, hogy Lotte most vesztette el a szüzességét, de azt is tudta, hogy egy elkényeztetett kiscsajt mivel lehet leszerelni. – Este meglátogathatlak? Talán folytathatnánk ez a csodás együttléte! Remélem, nem szégyellsz majd bemutatni a családnak!

– A családomnak? – nézett rá értetlenül Lotte.

– Igen, drága, hiszen mi egyesültünk lelkileg és testileg, én pedig tudom, hogy nekem mit kell tennem. Én megyek, és megkérem a te kezedet, hogy te örökre az enyém lehessél.

Lotte egy pillanatra elbizonytalanodott, de Kevin egy másodpercre sem hagyta abba a duruzsolást.

– Tudom, hogy még csak tizenhét éves vagy, és kell szülői engedély az esküvőhöz. Aztán meg, remélem, az sem lesz majd gond, hogy nekem egy év múlva, ha lejár a szerződésem, haza kell utaznom a saját országomba, mert ott kell folytatnom a hivatásomat. De nagyon jól fogod magad érezni velem. És én mindig vigyázni fogok rád!

Lotte nem szólt semmit, csak magára tekerte a törölközőt, és besurrant a függöny mögé, hogy felöltözzön.

A gyakorlatok alatt képtelen volt koncentrálni, Kevinnek még arra is vigyázni kellett, hogy nehogyan tényleg egy újabb sérülést szedjen össze a figyelmetlensége miatt. Amikor vége lett a kezelésnek, és Lotte indult haza, Kevin az ajtóban még egyszer gyorsan megcsókolta.

– Este hétkor megfelel?

– Mi lesz este hétkor? – nézett rá Lotte.

– Megyek hozzátok, tiszteletemet teszem a családotnál és bemutatkozom.

– Ja, szerintem nem ma kellene jönnöd, Kevin, mert tegnap szült Yvett, és szerintem mindenki bent lesz a kórházban nála.

– Akkor miénk lesz az egész este, te drága! Hétkor ott vagyok! – és ellentmondást nem tűrve kinyitotta az ajtót, majd kiteszkolta rajta a még mindig döbbségtől Lottét.

– Ügyes volt, mint mindig, kisasszony. Kérem, vigyázzon továbbra is a lépcsővel! Holnapután várom. Viszont látásra! – mondta el a szokványos szöveget a folyosón, majd gyorsan becsukta az ajtót, mert csak néhány percre maradt, hogy minden árulkodó nyomot eltüntessen a masszázs szobából.

8.fejezet

Lotte nem volt beszédes kedvében. Azonnal felment a szobájába, ahogy hazaért. Gondolkozni akart. Tele engedte a kádat fürdővízzel, és nyakig belemerült. Megpróbálta végig gondolni, hogy mi történt. A masszázs isteni volt, és egyfolytában arra gondolt, hogy Sün az, aki simogatja. Arra még emlékezett, hogy ő maga kapcsolta ki a melltartó pántját. Aztán amikor hanyatt feküdt, onnantól már minden összemósódott. A következő kép az volt, hogy elélvezett, és Kevin betakarta egy törölközővel, majd elkezdte leitatni róla az olajat és az izzadságot. Mit is mondott? Hogy ez természetes? Meg hogy a nők általában így reagálnak? Aztán már csak arra emlékezett, hogy Kevin nem túl finoman átszakította a szűzhártyáját, meg hogy piszkosul fáj. Megpróbált elhúzódni, de mintha Kevin ebből semmit nem vett volna észre, úgy viselkedett, mint egy dúvad. Lehet, hogy tényleg nem vette észre, hogy szűz volt?

Végül is, ha jól megnézzük, csak fizikailag volt szűz, hiszen Sünnel is többször eljutott már a csúcsra, és ő is mindig azt mondta, hogy ha nem tudná, hogy még nem volt férfival, el sem hinné!

De vajon miért akar Kevin idejönni?

Oké, az ellen neki sincs kifogása, hogy együtt legyenek, és az ő ágya mégiscsak kényelmesebb, mint a masszázs-matrac. Nem beszélve arról, hogy itt van fürdőszoba is. Este meg úgymint mindenki bent lesz majd Yvettnél, ő senkinek nem fog hiányozni.

Hátha le tudja beszélni arról Kevint, hogy nagyapjától megkérje a kezét. Ez azért egy kicsit túlzás, pusztán azért, mert lefeküdtek egymással. Előbb jó lenne tudni, hogy szerelmesek lesznek-e egymásba?

Vagy, hogy Sün nem bocsát-e meg mégis? Hoppá! Ha Sün megbocsát, akkor viszont vagy húzni kell az időt, vagy rögtön kiderül, hogy már nem szűz. Bár ez akkor is kiderül, ha Kevin idejön. Az meg nem is baj! Így legalább rögtön megtudják, hogy ő már nem gyerek, hanem kész nő. Most már kár aggódni a szüzességéért!

Különben is, Sün a hibás. Ha nem sértődik meg minden apróságon, akkor már régen együtt lehetnének, és a lánykérés ellen sem lenne senkinek kifogása. Főleg neki nem.

Lotte betuszkolta a cuccait a különböző fiókokba, meg szekrényekbe, hogy ha Kevin megjön, ne a trehányysága legyen az első, amit meglát. Eszébe sem jutott, hogy érdeklődjön Yvett vagy a kis Kitty állapota felől, és amikor ezt délután nagyapja szóvá tette, csak annyi volt a válasza, hogy ha nem lenne minden rendben, már régen hadiállapotok uralkodnának itthon, és mindenki rohangálna, mint pók a falon.

Enzo rosszat sejtett. Úgy látszik, újabb vihar van kilátásban. Itt az esküvő a nyakukon. Yvett is hamarabb szült, nem hiányzik, hogy Lotte is mostanra időzítsen. Enzo visszament a kórházba. Liza néni a konyhában szorgoskodott, ünnepi vacsorát készített elő, meg másnapra ünnepi ebédet, mert ha minden jól megy, haza is engedik Yvettet a babával.

Ekkor érkezett meg Kevin. Lotte nem volt biztos abban, hogy jó ötlet volt engedni, hogy idejöjjön, de ahogy kinézett az ablakon, és meglátta a férfit vakító fehér ingben, rózsával a kezében, azonnal elszállt minden ellenérzése.

Ő is készült! Falatnyi rövid nadrág, és egy még rövidebb felső volt rajta, ami nem sokat takart. De Kevin azt mondta, hogy neki nem is kell takargatnia az alakját, olyan szép. Hallotta, hogy Liza néni kijön a konyhából, hát azonnal közbelépett.

– Szia, Kevin! Örülök, hogy eljöttél. Liza néni, nem kérünk semmit, van nálam minden, amire szükségünk lesz! Köszönöm!

Ezzel Lotte, mint egy hercegnő, megfordult, és a hosszan gyakorolt csípőringatással elindult a szobája felé.

Kevin jót mulatott magában ezen a színjátékon. Tudta, hogy neki most minden szövetségesre szüksége lesz, amíg meg nem kapja, amit akar, ezért először kezet csókolt Liza néninek, majd elnézést kért Lotte viselkedéséért, és csak ezután vágott neki a lépcsőnek.

Liza néni azonnal Enzot tárcsázta.

– Baj van, vagy ha nincs is, hamarosan lesz. Jó lenne haza sietni!

– Mi történt? – kérdezte némi vonakodással a hangjában Enzo.

– Megjelent itt valami sima modorú férfi, és felment a Lotte szobájába. Ő meg úgy viselkedett közben, mint valami puccos úri dáma, közölte velem, hogy nem kérnek semmit, mert mindenük van, amire szükségük lesz.

– Azonnal indulok.

Enzo két mondatban elmondta, amit kellett, és már hívta is a sofőrt, hogy álljon a bejárat elé.

Kevin, ahogy felért Lotte szobájába, azonnal a karjaiba zárta a lányt, csókolta, simogatta, és egy percnyi gondolkodási időt sem hagyott neki. Nagy szerencséje volt, nem kellett sokat bajlódni a csitivel. Ráadásul, hazai terepen Lotte is bátrabb volt, és ha Kevin nem tudta volna, hogy délelőtt ő vette el a szüzességét, megesküdött volna rá, hogy a lánynak komoly tapasztalata van a férfiak terén.

Kevin fél füllel a ház zajaira figyelt. Direkt nem zárta be a szoba ajtaját, remélve, hogy még időben megjön Lotte nagyapja, hogy rajta kapja őket. Ez is a terv része volt természetesen.

Enzo szinte futva érkezett a konyhába. Liza néni csak intett, hogy még fent vannak. Vett egy nagy levegőt, hogy ne látszódjon rajta, milyen ideges, majd határozott léptekkel felment az emeletre. Lotte azonnal kiszúrta, hogy a nagyapja közeledik, mint ahogy Kevin is. A férfi azonnal magához húzta a vékony takaró alatt a lányt, és ahogy meghallotta a kopogást, még mielőtt Lotte megszólalhatott volna, azonnal mondta, hogy „Nyitva van az ajtó!”

Enzo egyrésztől nem erre számított, másrésztől meg ettől félt már egy jó ideje, hogy egyszer erre jön haza.

Lotte ott feküdt egy vadidegen férfival az ágyban, jól látható módon meztelenül, és Enzonak nem kellett nagy képzelőerő hozzá, hogy kitalálja, mi történt az elmúlt bő félórában.

– Lotte, kaphatnék némi magyarázatot? – szólalt meg igen hal-
kan, de annál határozottabban Enzo.

– Nagyapi, ő Kevin, Kevin, ő a nagyapám. És szerelmesek va-
gyunk egymásba – válaszolta dacosan Lotte.

– Értem. Kevin, szeretnék önnel néhány szót váltani. Fél óra
múlva, a könyvtárszobában, megfelel?

– Természetesen uram. Boldoggá tesz. Fél óra múlva ott vagyok
Önnél, uram. Köszönöm a megtiszteltetést, uram – mondta kicsit
talán túl sok „tisztelettel” és jóval kevesebb őszinteséggel, mint
ahogy azt Lotte nagyapja szerette volna.